Ner 26

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 2 Marca v. s. 1825 roku.

Wiadomości Krajowe.

Ostatnia data gazet sankt petersburskich jest d. 21 lutego.

Dnia 14 b. m., dopełniając powinności chrześciańskiey, przystępowali do Nayświętszych Tajemnic, w kaplicy pałacu zimowego, Nayjaśnieyszy Cesarz Jegomość, Nayjaśnieysze Cesarzowe i Jey Cesarska Wysokość Wielka Xiężna Marya Pawłowna. (*R. J.*)

Przenaywielebnieyszy metropolita kijowski i halicki *Eugeniusz* przybył do tuteyszey stolicy.

Niektóre dzienniki francuzkie donoszą o wysłaniu kommissarza hiszpańskiego do *St. Petersburga*, i o traktacie tajemnym, zawartym pomiędzy Rossyą a Hiszpaniją, względem posiłków wojennych, które pierwsza z tych potencyy obowiązała się dostarczyć dla drugiey. Wskazują się też wynagrodzenia terrytoryalne, które mają bydź wypłatą za tę pomoc. Wszystkie te wiadomości są zupełnie fałszywe. Gabinet Rossyyski od roku 1814 żadnych nie zawierał innych traktatów, prócz tych, które się przyłożyły do przywrócenia powszechnego pokoju, przedmiotu życzeń wszystkich mocarstw Europy, a polityka jego przestaje jeszcze na utrzymaniu tych zasad, które on, zgodnie ze wszystkiemi dworami sprzymierzonemi, tylekroć i tak dowodnie potwierdził, przez swoje oświadczenia i swoje postępowania. (*J. d. S. P.*)

Przez Naywyższe Ukazy do Rządzącego Senatu, ogłoszone w gazecie senackiey.

D. 19 stycznia. Assessorem sądu hauptmańskiego tukkurnskiego, mianowany Alexander fon *Kleist*, jako z wybranych przez obywateli gubernii kurlandzkiey, naywiększą liczbę głosów mający.

D. 2 lutego. Gubernator cywilny kałuzki, rzeczywisty radca stanu, *Omeljanenko*, na własną prośbę, od tego obowiązku uwolniony, z przyłączeniem do heroldyi, i pobieraniem dotychczasowey pensyi po 2000 r. na rok; a gubernatorem kałuzskim na jego mieysce mianowany, Xiążę *Oboleński*, radca stanu.

D. 7 lutego. Dyrektor kantoru banku handlowego Państwa w *Archangelu*, radca dworu *Puszkiewicz*, na własną prośbę, przy zupełnem uwolnieniu ze służby, został podniesiony do wyższey rangi następney, na osnowie ukazu z dnia 18 lutego 1762 roku.

Teyże daty. Sprawujący obowiązki wileńskiego ober-forsztmeystra, radca stanu, Baron *Wrangel*, mianowany wice-gubernatorem wołyńskim.

Teyże daty. Ober-bergmeister, rangi 7 klassy, *Furman*, przeznaczony do ministeryum skarbu na urzędnika do osobnych poleceń, z pensyą po 3000 r. na rok.

Dnia 9 lutego. Radca stanu, *Maximow*, mianowany gubernatorem cywilnym mohilewskim, z pobieraniem prócz pensyi, do urzędu przywiązaney i teraźnieyszego dochodu, po 3000 rubli na rok.

Przez naywyższe Ukazy do Kapituły rossyyskich orderów, mianowani kawalerami.

Dnia 28 stycznia. Radca tytularny *Lebiediew*, orderu ś. *Anny* 3ciey klassy.

D. 2 lutego. W nagrodę gorliwey służby główny doktor szpitalu dworu, radca stanu *Witt*, i okazaney umiejętności w leczeniu ministra woyskowego, orderu ś. *Włodzimierza* 3ciey klassy.

D. 3 lutego. Wice-prezydent sądu nadwornego w *Wazie Erwast*, orderu ś. *Włodzimierza* 3ciey klassy; *Enwald* urzędnik juryzdykcyi małosawolakskiey, i *Bark*, adwokat fiskała Cesarskiego sądu nadwornego w *Abo*, orderu ś. *Włodzimierza* 4tey klassy.

D. 7 lutego. Radca honorowy, *Skorynowicz*, sprawujący obowiązki ober-forsztmeistra w Archangelu, orderu ś. *Włodzimierza* 4tey klassy.

D. 8 lutego. Sekretarz gubernialny, *Szczedrin*, za gorliwą służbę w departamencie narodowego oświecenia, orderu ś. *Anny* 3ciey klassy.

D. 9 lutego. Półkownik *Szwarc* 3ci, dowódzca 4go półku ułanów, udarowany brylantowanemi znakami orderu ś. *Anny* 2giey klassy.

Francya.

Paryż dnia 19 lutego.

(z Gazety Warszawskiey.)

Jeden z przedsiębierców chce wystawić w *Valenciennes* 80 domów na mieyscu, które jeszcze od czasu oblężenia tego miasta w roku 1793 napełnione jest gruzami.

— *Dnia* 20. —

Deputacya Izby Parów złożyła wczora Królowi Jmci przyjęty projekt do prawa względem zniewagi kościołów.

W Izbie deputowanych zasiada teraz 320 dawney szlachty, 3 xiążąt, 36 margrabiów, 78 hrabiów, 23 wice-hrabiów, 30 baronów, 14 kawalerów i naymniey 260 urzędników.

Sławny lekarz i naczelny chirurg woyska francuzkiego, baron Percy, umarł mając lat 71.

Obrady Izb.

Izba Parów.

Dnia 18 b. m. Izba przyjęła większością 127 kresek przeciw 92 projekt do prawa względem zniewagi kościołów. Główna zmiana, na którą minister sprawiedliwości w imieniu Króla zezwolił, zaszła w artykule 6tym, który w następującym sposobie przyjęto: „Zhańbienie poświęconych hostyy będzie karane śmiercią; exekucyą poprzedzi wyznanie winy ze strony skazanego, przed głównym kościołem mieysca, w którem popełniona zbrodnia, lub mieysca, w którém zasiada sąd karny." Początkowie obeymował wniesiony projekt, aby za tę zbrodnią kara oycobóystwa była ustanowioną.

Izba Deputowanych.

Na sessyi d. 18 b. m. P. *Basterreche* mówił przeciwko projektowi do prawa o wynagrodzeniu emigrantów, twierdząc, iż nie tchnie sprawiedliwością, ale stronnictwem. Oświadczył w głosie swoim, iż *Bayard* nie przyjął przypadającey na niego części ze zdobyczy w *Brescia*, i umarł ubogi na polu bitwy, nie zostawiwszy majątku sukcessorom. P. *de la Bourdonnaye* mówił także przeciwko projektowi. P. *Beaumont* lubo popierał projekt, lecz w sposobie tak przeciwnym zdaniu rządu, iż P. *Perrier* z lewey strony domagał się drukowania jego głosu, czego jednak ministrowie i członkowie prawey strony wzbronili.

— *Dnia* 20. —
(z *G. Journal des Debats*).

O pół do drugiey Król Jmć prezydował na radzie ministrów, która trwała do godziny piątey. Delfin był na niey obecnym. Biskup hermopolitański, zupełnie zdrowie odzyskawszy był także na radzie.

Xiążę Orleanu był z odwiedzinami u Króla.

Xiążę *Metternich* ma wyjechać z *Wiednia* d. 24 w podróż do *Paryża*.

Jeżeli można dawać wiarę listom z *Paryża*, (wyraża *Echo du Midi*) uroczystość namaszczenia naszego Nayjaśnieyszego Monarchy ma bydź odłożoną na dzień 8 lipca, jako dzień drugiego powrótu *Ludwika* XVIII, do stolicy państw swoich.

Postanowieniem ministra spraw wewnętrznych zabroniono przedawać przez roznoszenie xiążek wszelkiego rodzaju, bez różnicy treści i wielkości.

Lat trzy temu upływa jak się tu zawiązało towarzystwo ś. *Józefa*. Rozwinięcie się onego było szybkie, a czas powiększył i ustalił środki dobroczynnych jego działań. Niedawno zostało ono szczególnieyszą obdarzone łaską Króla Jmci, który raczył je umieścić pod prezydencyą i szczególnieyszą opieką Xiążęcia *Bordeaux*. We środę d. 16 lutego Xiądz *Loevenbruch*, missyonarz Francyi, dyrektor jeneralny towarzystwa, z xiędzem *Menout*, spół-bratem swoim, miał zaszczyt przedstawienia w pałacu tuileryyskim J. K. W. prezydentow 12stu obwodów miasta *Paryża*, między którymi znaydowali się PP. *Cahier*, nadworny złotnik królewski; *Mellier*, sukiennik królewski; *Guibert*, rysownik królewski. Towarzystwo składa się ze 4rech klass ludzi: 1) z właścicieli domów handlowych, rękodzielni i warstatow, którzy wzajemnie zachęcają siebie do pełnienia cnoty, i dokładają starania, około utrzymania w dobrych zasadach i czystości obyczajów, młodzież znaydującą się w ich magazynach i warstatach, 2) z kommissantów kupieckich, artystów i czeladników wszelkiego rzemiosła; przyymują się do towarzystwa za złożeniem dostatecznych dowodów o dobrém sprawowaniu się; udziela im się rada i pomoc, 3) z uczniów terminujących, 4) nakoniec z chłopców przeznaczonych po większey części do handlu, sztuk i rzemiosł, którzy w oddzielnych zakładach biorą wychowanie, stosowne do swego przeznaczenia. Kommissya z 5ciu osób mianowanych przez Xiążęcia Prezydującego, składa naywyższą administracyą towarzystwa. Dyrektor spełnia i każe spełniać postanowienia tey rady administracyyney, która rozrządza pieniędzmi i ma dozor nad ich użyciem. Dary familii królewskiey i miasta *Paryża* stanowią summę kapitalną towarzystwa. Na koszta nauki i wychowania chłopców w zakładach ś. *Józefa*, Xiążę *Bordeaux* sam w części ma się przykładać i przybrać do towarzystwa młodzież bogatszych familiy w kraju. Corok w pałacu tuileryyskim przyymować będzie Xiążę nowe zapisy.

Hiszpania.

Madryt d. 10 lutego.
(z *Gazety Warszawskiey*).

W *Grenadzie* (pisze *Monitor* paryzki) zaszły rozruchy: lud chciał gwałtem rozpędzić zgromadzenie konstytucyonistów, a żołnierze, zamiast wykonania odebranych rozkazów, przyłączyli się do wichrzycieli. Jenerał *Quesada* doniosł rządowi o tym wypadku. Na gościńcu ztąd do *Kadyxu*, rozboynicy śmiałość swoję do tego stopnia posunęli, iż zatrzymali bryki królewskie między *Aranjuez* i *Madrytem*. W *Sierra-Morena* schwytano 26 tych łotrów, i do tuteyszey stolicy przyprowadzono.

— *Dnia* 11 —

Przybył tu jenerał *Quesada* dla zdania sprawy z postępowania półku zostającego pod dowództwem jego i imie jego noszącego w *Grenadzie*, który wspólnie z ludem podniosł głos swóy w czasie rozruchów, jakie się tam zdarzyły.

Donoszą z Murcyi, iż w *Kartagenie* zaczęto rozpoznawać postępowanie polityczne ludzi należących do korpusu morskiego, lecz dotąd żaden z tych, którzy się stawili, nie mógł się dostatecznie oczyścić.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*)

Rozpoczęto teraz śledztwo niedawno odkrytego klubu Riego; żaden z członków nie jest starszym na lat 17.

Pierwsza wyprawa, złożona z 2 000 (która w Korunnie wsiadła na okręty) przypłynęła do Hawanny.

Gazeta madrycka, zawiera Breve Papieża, wydane do xięży amerykańskich, w którem zaleca duchownym tamecznym, ażeby mieszkańców zachęcali do wierności Królowi hiszpańskiemu.

W czasie zaburzeń w Grenadzie nie tylko lud, ale i półk Kwesady, wydawał okrzyki „Niech żyją Izby.“ Półk ten został rozwiązany.

Zimno i susza panuje u nas ciągle. Od 10 miesięcy, nie spadła ani jedna kropla deszczu: pola podobne są do piaszczystych pustyń Afryki. Cena jednak zboża nie podnosi się, bo ciągły jest niedostatek pieniędzy.

Prussy.

Berlin d. 26 lutego.
(z *Gazety Warszawskiey*.)

Na przełożenie stanów Marchii Brandeburskiey i niższey Luzacyi Król Jmć rozkazem gabinetowym z d. 20 stycznia r. b. postanowił, aby, dla ułatwienia odbytu płodow wieyskich, stany prowincyonalne dostarczały żyta i owsa na potrzebę stojącego osadą woyska od roku 1825 do końca roku 1828, w cenie po 28 talarów za wispel żyta, a po 16 talarów za wispel owsa.

Niemcy.

Od brzegow Menu d. 16 lutego
(z *Gazety Warszawskiey*).

Składka zebrana przez centralną kommissyą w *Hannowerze*, dla wsparcia nieszczęśliwych dotkniętych powodzią, do któréy Xiążę *Cambridge* przyłożył się w ilości 10 000 talarów, a małżonka jego 1000 talarów, wynosiła w krótkim przeciągu czasu 15.160 talarów złotem a 4720 talarów monetą konwencyyną. Przed wydaniem jeszcze odezwy oficerowie gwardyi ofiarowali na ten cel dobroczynny trzydniową płacę, a żołnierze dwudniową. Za tak chwalebnym przykładem poszli także urzędnicy cywilni.

Dnia 30 czerwca 1821 roku dług krajowy Królestwa Wirtemberskiego wynosił ogólnie 27 milionów 332 414 złotych ryńskich; tegoż dnia i miesiąca w roku następnym 1822 zmnieyszył się do 26 milionów 173,806 złotych ryńskich, a tegoż dnia i miesiąca roku 1823 zmnieyszył się znowu do 25 milionow 278 273 złotych ryńskich.

W Hannowerze wyszła odezwa do mieszkańców, iż mimo otworzenia magazynów skarbowych, dla nieszczęśliwych dotkniętych powodzią i zabezpieczenia ich od głodu, trzeba jesze nadzwyczaynych wspólnych usiłowań, aby dać pomoc wielu tysiącom ludzi, potrzebującym wsparcia. Tym celem utworzyła się pod przewodnictwem Xięcia Cambridge kommissya wsparcia w Hannowerze, która kierować będzie rozdzielaniem wszystkich zebranych składek.

Ostatnia powódź w dwóch prowincyach Królestwa Hannowerskiego zalała przeszło 7000 domów, a więcéy niż 50,000 ludzi zostawało w naywiększém niebezpieczeństwie; z tych przeszło 200 życie utraciło. Piękna niegdyś okolica Marsch, obeymująca blisko 12 mil kwadratowych, między Hamburgiem, Ritzebüttel i Bremą, wystawia teraz smutny obraz spustoszenia. We Fryzyi wschodniey woda zalała 260 000 morgów gruntu. Na wyspie Nesserland wszystkie domy stały się niemieszkalnemi, a mieszkańcy po większéy części utracili wszystkie swoje sprzęty, bydło i t. d. i schronili się do Emden. Wysłano oddział piechoty ze Stade do Buxtehude dla powściągnienia kradzieży pozostałych rzeczy w opuszczonych domach

— *Dnia* 21. —

Król Jmć Bawarski postanowieniem wydaném d. 8 b. m. zamienił dziesięciny kościelne zbożowe na pieniężną opłatę, a to według średniey ceny od roku 1811 do 1822 z wyłączeniem atoli lat 1815, 1816 i 1817.

Kapitan *Davison*, adjutant Xiążęcia *Cambridge*, wyjechał z *Hannoweru* do *Londynu*, z wiadomością o szkodach, zrządzonych przez ostatnią powódź. Spodziewają się przysłania z Anglii znacznych składek na wsparcie nieszczęśliwych.

Wielu obywateli mających prawo głosowania na zgromadzeniach wybierczych i zwierzchników gminnych w Wielkiém Xięztwie Badeńskiem, podało władzy swojemu prośbę, aby przez ciąg życia swego nie stosował się ściśle do przepisów konstytucyi reprezentacyyney, z powodu, iż wszystko, co taż konstytucya obeymuje względem opieki dla każdego mieszkańca i pomyślności całego narodu, jest zawsze naypierwszym celem rządu jego. Odpowiedział W. Xiążę, iż w tém przełożeniu upatruje dowód nayszczerszego zaufania i przywiązania do osoby swojey.

— *Dnia* 23. —

Dnia 17 b. m. nastąpiło w *Gotha* uroczyste pochowanie zwłók zmarłego Xięcia Sasko-Gothaskiego, ostatniego z linii pochodzącey od *Fryderyka I.*

Wielki Xiążę Badeński zagai osobiście dnia 24 b. m. obrady Stanów kraju swego. Mianował kilku nowych członków pierwszey Izby, tudzież prezesa teyże Izby i dwóch wice-prezesów.

Dziennik frankfortski donosi z *Paryża*, iż Król Jmć Francuzki wyznaczył kommissyą do obrachowania długów, jakie Xiążęta rodziny panującey zaciągnęli za granicą.

Anglia.

Londyn dnia 16 lutego.
(z Gazety Warszawskiey).

Dnia 12 b. m. przedawano na giełdzie tuteyszey akcye nowey pożyczki dla rządu greckiego, którey się podjął bankier *Ricardo*. Wynosi ona 2 miliony funtów szterlingów (80 milionów zł. pol.). Z tych pieniędzy zapłaci się 200,000 funtów szterlingów (8 milionów zł. pol.) dawnieyszey pożyczki.

Niedawno sąd karny tuteyszy skazał niejakiego *Josias Taylor* na zapłacenie 5000 funtów szterlingów (200 000 zł. pol.) kary pieniężney, na jednoroczne więzienie, danie na lat 5 rękoymi 10,000 funt. szterl. (400 000 zł. pol.), i stawienie 4 obywateli zaręczających za dobre jego postępowanie. Karę tę ściągnął na siebie przez utrzymywanie gry w domu swoim.

W *Wocester* skazano w tych dniach dwóch ludzi na zapłacenie 1 szyllinga (2 zł. pol.) kary pieniężney, za to, iż w niedzielę nie byli w kościele.

— *Dnia* 18. —

Rada gminna w stolicy tuteyszey postanowiła jednomyślnie podać do Parlamentu prośbę, o zniesienie stałych podatków, a szczególniey opłaty od domów i okien.

Kapitan *Franklin* z towarzyszami podróży swojey popłynął z *Liverpool* do *Nowego-Yorku*, dla przedsięwzięcia nowey wyprawy lądem do bieguna północnego.

Nie masz prawie żadnego mieysca w krajach południowo-amerykańskich, któregoby kopalni, duch spekulacyyny angielski sobie nie przywłaszczył. I tak utworzyło się tu nowe towarzystwo do wydobywania płodów górniczych w *Guatimala*.

Przybyło już do tuteyszey stolicy wielu członków deputacyi od katolików irlandzkich. Składa się ona blisko z 50 znakomitszych osób, między którémi są P. *O'Conor*, Lord *Killen* i t. d.

Odebrane tu wczora wiadomości z *Sierra-Leone* pod d. 21 grudnia, są bardzo pomyślne. Ustały choroby, które w tey osadzie grassowały. Aszantowie widząc zły skutek ostatnich swoich napadów, nie odważyli się jeszcze na nowe. Dowódca woyska angielskiego użył wszelkich środków ostróżności; nie myślał atoli posuwać się w głąb kraju nieprzyjacielskiego.

Według gazet północno-amerykańskich, dochodzących do d. 24 stycznia, nie podpada prawie żadney wątpliwości, iż jenerał *Jackson* będzie obrany prezydentem Zjednoczonych Stanów.

Parlament.

Izba Niższa.

Dnia 11 b. m. P. *Brougham* radził odłożyć nadal bil Pana *Goulburn*, względem zakazania towarzystw katolickich w Irlandyi; lecz wniosek jego większością 252 kresek przeciwko 70 odrzucono. Wszakże Izba postanowiła odłożyć rzeczony bil do d. 14 b. m.

Dnia 14 b. m. przyjęto wniosek Pana *Clerk*, względem utrzymania 20,000 maytków i 9000 żołnierzy morskich; uchwalono oraz potrzebne na to fundusze. Odbywały się potém obrady względem wyżey wzmiankowanego bilu Pana *Goulburn*. — Nakoniec na sessyi d. 16 b. m. uchwalono większością 155 kresek przeciw 123, aby bil Pana *Goulburn* pierwszy raz przeczytano.

Dnia 17 b. m. Pan *Brougham* oświadczył, iż deputacya dublińskiego towarzystwa katolików prosi, aby mogła mieć głos przed kratkami Izby; złożył oraz petycyą za témże towarzystwem, podpisaną przez 900 mieszkańców w *Newry* i okolicach. Zapowiedział nakoniec, iż na dzisieyszey sessyi poprze prośbę wspomnioney deputacyi.

Wniosek sierżanta *Onslow*, aby zniesiono prawa tyczące się lichwiarstwa, został odrzucony 45 kreskami przeciw 40.

P. *Goulburn* wniosł, aby przeszłoroczną kommissyą do rozpoznania stanu Irlandyi przywrócono, i czynność jey do całey prowincyi rozciągniono, bo ztąd dobre skutki wynikły. Minister *Peel* oświadczył się wprawdzie przeciw rozciągnieniu czynności tey kommissyi do rozpoznania stanu całey Irlandyi, i radził ograniczyć ją do wymienić się mających obwodów tey prowincyi; lecz Izba przyjęła wniosek Pana *Goulburn*.

Niderlandy.

Bruxella dnia 20 lutego.
(z Gazety Warszawskiey).

Król Jmć wydał d. 17 b. m. postanowienie, urządzające podział składek pieniężnych na wsparcie nieszczęśliwych, dotkniętych ostatnią powodzią.

Gdy Xiążę Oranii zwiedzał d. 14 b. m. dom sierot w *Amsterdamie*, gdzie tymczasowo umieszczono wielu nieszczęśliwych, którzy przez powódź majątek utracili, rzekł do burmistrza: „Nie mogę w szczególności oświadczyć zadowolenia mego każdemu obywatelowi tuteyszemu za to, co dla cierpiącey ludzkości uczynił; lecz oświadczam je WPanu, który jesteś na czele miasta.“ W obecności Xięcia tamże, pewna kobieta, bliska połogu, którą z kilkiorgiem dzieci uratowano od utonienia, zemdlała; Xiążę i burmistrz podnieśli ją, a gdy ją zaprowadzono do wygodney izby, kazał jey Xiążę powiedzieć, iż chce trzymać jey dziecię do chrztu, i zalecił, aby jey wypłacono 200 złotych hollenderskich. Przed wyjazdem jeszcze Xiążęcia z *Amsterdamu*, kobieta owa porodziła córkę.

Wiadomości odbierane z północney Hollandyi nie zostawują żadney wątpliwości o nayokropnieyszey nędzy, do jakiey powódź przywiodła mieszkańców. Szczęściem mniey ludzi utonęło, aniżeli z początku donoszono. I tak jeden z dzienników napisał, iż w jedném tylko mieyscu utonęło przeszło 7000 ludzi. Lubo według niezawodnych wiadomości, liczbę tę do setney części zmnieyszyć można, wypadek ten przecież okrył żałobą liczne rodziny. Inne straty są ogromne. Bydła utonęło przeszło 10,000 sztuk, a owiec do 100 000. Przydawszy do tego zupełne zniszczenie lub uszkodzenie domów i towarów w magazynach, wyraz ten *straty ogromne* nie będzie przesadzonym. Lecz z drugiey strony wszędzie dają hoyne składki na wsparcie nieszczęśliwych. Gmina

wsi *Brook*, która sama przez powódź wiele ucierpiała, nietylko zrzekła się wszelkiego wsparcia pieniężnego, lecz nawet ofiarowała dobrowolnie 300.000 złotych niderlandzkich dla nieszczęśliwych rodaków, którym woda wszystko zabrała.

Oprócz składek zbieranych w każdém mieście, utworzyły się wszędzie towarzystwa dobroczynności. W *Amsterdamie* zebrano 118,399 złotych hollenderskich dla mieszkańców północnych prowincyi, i 90.500 takichże złotych dla mieszkańców mieyscowych i w okolicach. Mieszkańców przy kopalniach torfu w *Vollenhoffen*, którzy cały majątek utracili, osadzono przy nowym kanale w *Hardenbergu*, gdzie dano im grunta i materyały do budowy.

WŁOCHY.

Od granic włoskich dnia 16 lutego
(z Gazety Warszawskiey.)

Dnia 2 b. m. w uroczystość Oczyszczenia N. Panny *Maryi*, Papież, poświęciwszy w *Rzymie* świece woskowe, przeznaczone dla wszystkich Monarchów Katolickich w Europie, znaydował się na mszy ś. w kaplicy Syxtusowey, i zaprowadzony do wielkiey galeryi kościoła *ś. Piotra* dał błogosławieństwo licznie zgromadzonemu ludowi.

W części miasta *Rzymu* zwaney *Borgo* i należącey do parafii kościoła *ś. Piotra*, mieszkała uboga rodzina, która nie mogąc się z pracy rąk wyżywić, prosiła proboszcza o świadectwo ubóstwa, dla otrzymania tygodniowey jałmużny. Proboszcz odmówił jey, twierdząc, iż są rodziny jeszcze biednieysze od niey. Doniesiono o tém Oycu ś. Ten pewnego wieczora około godziny 10tey wieczorem, z jednym tylko prałatem dworu swojego, udał się do mieszkania owey rodziny. Puka do drzwi, i po niejakiém ociąganiu się strwożonych tak późném odwiedzeniem ludzi, wchodzi. Lecz gdy wypytuje się o stan rodziny i przyczynę jey ubóstwa, jeden z obecnych ludzi poznaje Papieża. Pada do nóg jego wydając okrzyk: *Che vedo! Il Santo Padre!* — (*Co widzę! Oyciec Swięty!*); inni toż samo czynią, i wszyscy trzymają Papieża za kolana. Rozrzewniony do łez *Leon XII*, podnosi owych ludzi, zostawia pewną summę pieniędzy i śpiesznie odchodzi. Nazajutrz rodzina ta otrzymała zapewnienie miesięczney pensyi, która z rozkazu Oyca ś. ma bydź dawaną z płacy proboszcza za karę nieczułości jego.

Zwierzyńce zmarłego Króla Neapolitańskiego mają bydź sprzedane. Słychać, iż ocenione są na 12 milionów. Srodek ten przyniesie dwojaką korzyść: raz iż grunta, nieczyniące dotąd żadnego dochodu, będą powrócone rolnictwu; powtore, iż przyległe wsie zostaną uwolnione od niedogodnego sąsiedztwa zwierząt.

WYSPY JONSKIE.

Zante dnia 10 stycznia.
(z Korrespondenta Warszawskiego).

W tych dniach przepłynęło tędy 6 okrętów greckich, udających się na wzmocnienie blokady pod Patras i na całym Golfie lepantskim. Sisini, jeden z naczelników buntu w Peloponezie, bawi teraz w Zante, ale pod dozorem policyi. Syn jego dostał się w ręce woyska rządu greckiego, zebranego pod Gastuni, zkąd do Patras posunęło się.

Dotąd niepotwierdziło się ani wylądowanie Ibrahima Baszy do Modon, ani przybycie floty egipskiey do brzegów Morei.

Korfu dnia 8 lutego.

Dnia 1 b. m. obchodzono tu uroczyście rocznicę zaprowadzenia uniwersytetu.

Dnia wczorayszego Lord naczelny kommissarz wysp Jońskich, popłynął na dni 14, dla zwiedzenia południowych wysp Jońskich.

Gdy teraz wróciła spokoyność, rząd grecki zaymuje się gorliwie założeniem szkół wzajemnego nauczenia, i liceów. Niejaki Anthimos Cezy, jest mianowany dyrektorem wychowania publicznego, oraz przełożonym nad szkołami i biblioteką. Naybardziey daje się czuć brak książek, zwłaszcza autorów klassycznych. Z tego powodu, rzeczony Anthimos Cezy, zrobił odezwę do niemców, przychylnych grekom, aby mu w tém pomagali, i przysyłali stosowne xiążki, na których dla pamiątki nazwiska swoje zapisać mogą.

TURCYA.

Od granic tureckich d. 13 lutego.
(z Gazety Warszawskiey.)

Podług doniesień z *Belgradu*, Xiążę *Milosz* przytłumił bunt w Serwii i spokoyność przywrócił. Jeden z dowódców powstańców, *Moloja Popovich*, został schwytany i natychmiast stracony; brat jego poległ w bitwie, podczas którey włościanie rzucili broń i rozpierzchnęli się na wszystkie strony.

Ibrahim Basza zaniechał wszelkiego zamysłu przeciw Morei, odtąd, jak dowiedział się z pewnością, iż rząd grecki wziął wszędzie przewagę na półwyspie. Cała wyprawa została odwołaną, a łatwo można zgadnąć powody, które go do tego skłoniły. Oddział uzbrojonych okrętów, który miał wylądować na południowym brzegu Morei, dla wsparcia osad tureckich w *Coron* i *Modon*, zbliżył się istotnie do brzegów; lecz dowódzca jego spiesznie się cofnął otrzymawszy wiadomość, iż oddział okrętów wojennych greckich jest niedaleko. Wszakże okręty egiptskie zawinęły szczęśliwie na powrót do portu *Suda*, nie spotkawszy żadnego okrętu wojennego greckiego.

Oddział floty greckiey, który niedawno wypłynął z Idryi, i po którego zbliżeniu się okręty egiptskie wróciły do *Suda*, krąży teraz przy Kandyi. Zapewniają grecy, iż wkrótce otrzymają nowe posiłki, i sposobią się do ważney wyprawy, którey celem jest zniszczenie statkami palnemi całey floty egiptskiey, znaydującey się w porcie *Suda*.

Między *Jussufem* baszą i Xiążęciem *Maurocordato* rozpoczęły się niedawno układy względem ustąpienia turków z *Patras*, *Lepanto* i innych warowni w Morei. Zdaje się jednak, iż *Jussuf* basza nie myśli o tém ustąpieniu, i chce tylko zyskać czas, w nadziei, iż otrzyma pomoc od *Ibrahima* baszy.

Naczelny kommissarz angielski wysp jońskich, odebrawszy z *Londynu* nowe przepisy, przesłał Xiążęciu *Maurocordato* oświadczenia, które tenże natychmiast udzielił rządowi greckiemu w *Napoli-di-Romania*.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 27 stycznia rubel srebrny 3 rub. 77½ kop., imperyał 37 r. 70½ k.

	Czas obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatry.	Odmiana w powiet.
Obserwacye meteorologiczne.	d. 28 godz. 6 z rana	28 cal. 0,8 lin.	— 12 stopni.	Połud. Wsch.	Pogoda.
	dnia 1 — — — —	27 — 9,9 —	— 10 — —	Wschodni.	Pogoda.
	dnia 2 — — — —	27 — 10,4 —	— 11 — —	Połud. Wsch.	Pochmurno.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 26.

Wilno dnia 2 marca v. s. 1825 Roku.

Ukazy Rządzącego Senatu.

IX. O naznaczeniu terminu 6cio-miesięcznego do ukończenia sprawdzenia dusz, w rewizyi opuszczonych.

Wedle Ukazu Jego Cesarskiey Mości, Rządzący Senat* słuchali przełożenia P. Ober-Prokurora i Kawalera *Kazadajewa*, że na postanowienie Igo Departamentu Rządzącego Senatu, nastałe dnia 27 marca 1824 roku, względem pobudzających środków do przyśpieszenia ukończenia sprawdzenia 7mey rewizyi, P. Minister sprawiedliwości wnosił zapiskę do Kommitetu PP. Ministrów, który uznawszy i ze swojey strony pomienione postanowienie Rządzącego Senatu przyzwoitém podawał: dla doprowadzenia go do skutku wyjednać Naywyższe zezwolenie. A na posiedzeniu dnia 25 przeszłego października objawiono Komitetowi, że Cesarz Jegomość na postanowienie jego zezwala. O takowém Naywyższem zezwoleniu, P. Ober-prokuror, w skutek danego mu przez P. Ministra sprawiedliwości zalecenia, poleca Rządzącemu Senatowi do należytego wykonania. Przy tem słuchano załączoney do tego sprawki, z którey okazało się: I) W § 17 Naywyższego Manifestu z d. 20 czerwca 1815 o zrobieniu 7mey rewizyi, dla zaradzenia utajaniu i niepodawania opuszczonych dusz, postanowione są następujące środki: 1) po wsiach obywatelskich sami obywatele i ich rządcy, a we włościach skarbowych głowy, wyborowi i inni ich naczelnicy wsi, w miastach zaś Magistraty i Ratusze, mają corok sprawdzać rewizyyną liczbę ludzi z podanemi skazkami przeliczając ich w samych wsiach na schadce włościańskiey, a jeśli kto okaże się opuszczonym w rewizyi, o takim, dla zapisania go, podawać do Izby skarbowey, na pierwszym przypadającym terminie opłaty podatków, objawienie, z wniesieniem do powiatowego Kaznaczeystwa za każdego opuszczonego wszystkich skarbowych podatków we dwoje za cały ten czas, przez który on w popisie nie znaydował się. 2) Od takich obywateli i skarbowych wsi, które przez własne takowe ich sprawdzenie, podadzą ludzi opuszczonych, żadnego innego uzyskania, prócz podwóyney opłaty podatków, nie czynić i nie dopuszczać. 3) Lecz jeżeli gdzie pomimo własnego od obywateli, od skarbowych wsi, albo od gromad mieskich podania, podług surowych środków, które od Rządu niezawodnie przedsięwzięte zostaną, odkryją się opuszczeni ludzie, tam za każdego opuszczonego, prócz podwóynych skarbowych podatków, uzyskiwać peny pięćset rubli, czyniąc to uzyskanie w obywatelskich wsiach z samych obywateli, w skarbowych wsiach ze wszystkich w ogóle włościan, a w miastach od gromad mieyskich; wybornych zaś i innych starszyn tego czasu, kiedy utajenie ludzi było dopełnione, oddawać do domu roboczego na rok jeden. 4) Kiedy utajenie w majątku obywatelskim okaże się już za doniesieniem samegoż poddanego, ten zgodnie z dawnieyszemi ustawami, z familią swoją od poddaństwa uwalnia się, i przechodzi do stanu ludzi wolnych. II) Przez Ukaz 22 grudnia 1816 roku potwierdzoną została opinia Ministra Skarbu, zawierająca w sobie, że wszystkich tych ludzi, którzy w naznaczonym przez Manifest do podania terminie, nie byli zapisani do skazek, a podane o nich doniesienie i skazki rewizyyne po upłynieniu ostatniego do ich podania terminu, należy policzyć do popisu podług stanu każdego od drugiey połowy 1816 roku, od którego czasu naznaczono pobierać do skarbu podatki podług nowey rewizyi, bez żadnego osobnego sztrafu, tylko z uzyskaniem podwóynych podatków, jako od ludzi objawionych przez samych obywateli, Magistraty lub Ratusze, a nie odkrytych przez środki od Rządu przedsięwzięte. III) Przez Naywyższy Ukaz 22 listopada 1817 r. rozkazano: 1) wszystkie odbywane przez władze Rządowe w guberniach wyszukiwania, względem utajenia i opuszczenia dusz w rewizyi, zaprzestać, i dozwalać obywatelom, zwierzchności wieyskiey i gromadom mieyskim, podać o opuszczonych i powracających z ucieczki ludziach dodatkowe skazki, dając im terminu do 1 lipca 1818 roku, z obowiązkiem, iżby w ciągu tego czasu doprowadzili do zupełney wiadomości całą liczbę opuszczonych dusz, i żeby potem niezostawało już żadnego opuszczonego. 2) Uwolnić od opłaty ustanowioney przez Manifest o rewizyi peny 500 rubli za duszę tych, którzy z nich już na nią skazani za odkryte dusze, również uwolnić od ustanowioney kary, uległych tey karze wybornych i starszyny tego czasu, kiedy utajenie ludzi nastało; opuszczonych zaś podać do popisu z uzyskaniem tylko podwóynych podatkow od początku rewizyi. 3) Po upłynieniu terminu 1 lipca 1818 roku, włożyć na PP. Wojennych i Cywilnych Gubernatorów obowiązek, przez osobno wyznaczonych urzędnikow zrobić wyszukanie, czy się i tak jeszcze nie znaydują dusze opuszczone; a jeśli takowe nadużycie nanowo się okaże, tedy z winnemi postąpić na osnowie Manifestu o 7mey rewizyi bez naymnieyszey powolności. IV) Przez Ukaz Rządzącego Senatu dnia 18 kwietnia 1822 roku wszystkim Rządom gubernialnym i Woyskowey Kancellaryi Woyska Dońskiego zalecono, a żeby po wyznaczeniu do jakiego bądź mieysca urzędnikow dla wyszukania dusz opuszczonych, wszystkie w tem mieyscu odkryte opuszczone dusze, nie były uwolnione od peny 500 rub., chociażby w ciągu wyszukania zostały o nich podane skazki dodatkowe. V) Rządzący Senat po rozpatrzeniu: *naprzód*, zapytania Rządu gubernialnego Kałuskiego, zawierającego w sobie: czy należy uwalniać od uzyskania peny 500 r. za dusze opuszczone, które po 1 lipca 1818 roku, albo po wysłaniu do gubernii urzędnikow, podane zostaną przez samych obywateli, wsie skarbowe, albo gromady mieyskie, i już będą zapisane przez Izbę Skarbową do popisu, z uzyskaniem tylko podwóynych podatków, i o których skazki podane zostały do Izby Skarbowey przed przybyciem do majątku, włości, albo do miasta, urzędników wysłanych, dla odkrycia dusz opuszczonych, alboli też wskazywać i za opuszczone dusze podobnież, jakby za odkryte przez środki Rządowe, niezwłócznemu uzyskaniu peny. I *powtóre*, przedstawienie Ministra Skarbu z wyrażeniem jego opinii do rozwiązania zapytania Rządu gubernialnego Kałuskiego, przez Ukazy pod d. 11 lutego 1824 roku, wszyskim Rządom gubernialnym i Woyskowey Kancellaryi Woyska Dońskiego dał wiedzieć, iż na mocy § 17go Naywyższego o 7mey rewizyi Manifestu, obywatele, gromady wieyskie i mieyskie, za tych opuszczonych ludzi, którzy zostaną objawieni przez nich samych i podani do Izby Skarbowey dla zapisania ich do popisu rewizyynych skazek, przed przybyciem do wsi obywatelskich lub skarbowych, albo do miasta, urzędnikow, dla odkrycia opuszczonych dusz wyznaczonych, nie mogą bydź wskazywani na uzyskanie peny 500 rubli za dusze opuszczone przez środki Rządowe odkryte, tymże 17 § naznaczoney; a za te opuszczone dusze, o których, chociaż podane

zostaną przez samych obywateli, gromady skarbowe i mieyskie objawienia i skazki, ale w tym już czasie, kiedy przybędą na mieysce urzędnicy, ściśle podług brzmienia Ukazu 18 apryla 1822 roku, należy uzyskiwać peny 500 rub., co się zaś tycze takich dusz opuszczonych, o których podane będą przez samych obywateli, gromady skarbowe i mieyskie objawienia, po uskutecznieniu już przez urzędników wyszukania, tedy takich, stosownie do opinii Ministra Skarbu, zapisywać do popisu, za opłatą tylko podwóynego podatku, nie uzyskując peny 500 rubli; lecz razem urzędników, którzy robili wyszukanie, poddać odpowiedzialności prawney. VI) A tym czasem weszły do Rządzącego Senatu od niektórych Zwierzchności gubernialnych raporta, w których one usprawiedliwiają siebie z nieukończenia sprawdzenia rewizyi, przez rozległość tego dzieła, obszerność guberniy, niedostatek urzędnikow, zwłókę w dostawieniu xiąg metrykowych, niedogodność w robionu sprawdzenia rewizyi wczasie żniwa i przewłokę kommunikacyy dla nieodbitych potrzeb robionych z Izbami Skarbowemi i mieyscowemi Zwierzchnościami; a woyskowa Kancellarya Woyska Dońskiego składa się ogromem zbiegu do niey dzieł, które w innych gubernijach rozdzielone są między różnemi mieyscami urzędowemi. Rządzący Senat te raporta przy Ukazie 8 maja 1823 roku przesłał do Ministra Skarbu, ażeby po rozpatrzeniu przedstawił Senatowi swoję opinią o tem: jakie środki powinny bydź przedsięwzięte, iżby pobudzić Zwierzchności gubernialne do rychłego ukończenia sprawdzenia rewizyi. Na skutek czego Minister Skarbu w nadesłanem do Rządzącego Senatu przedstawieniu wyraził, że on z odbywających się w Ministeryum skarbu działań dostrzega, iż w skutek Ukazu 18 kwietnia 1822 roku poprzednik jego zalecał Izbom Skarbowym i Expedycyom, zebrawszy naywiernieysze wiadomości: kiedy mianowicie, w jakiem mieyscu i wiele odkryto dusz opuszczonych, przez wyznaczonych do tego urzędnikow, porównać je z otrzymanemi o tem objawieniami, a jeśli okaże się, że za niektórych, na mocy Ukazu Rządzącego Senatu, należy 500 rubli peny, więc o jey nałożeniu, odnosić się bez zwłoki do Rządów Gubernialnych, a o nieodmiennem uzyskaniu nalegać bez pofolgowania, przesyłając do Ministeryum Skarbu wiadomość o liczbie takich opuszczonych i o ilości liczącey się peny. Z doniesień zaś, otrzymanych poźniey od Cywilnych Gubernatorów i Izb Skarbowych, okazuje się: 1) że podług Ukazu Rządzącego Senatu 1822 roku kwietnia 18 dnia, sprawdzanie rewizyi ukończone zostało w Guberniach: Wołyńskiey, Grodzieńskiey, Kałuskiey, Kurlandzkiey, Kurskiey, Inflandzkiey, Niżehorodzkiey, Podolskiey, Simbirskiey, Saratowskiey, Słobodzko-Ukraińskiey, Tambowskiey, i Twerskiey; a w dalszych Guberniach czy to sprawdzenie ukończone, niewiadomo; z Gubernii zaś Oloneckiey i Sankt-Petersburskiey nie ma nawet wiadomości o jego rozpoczęciu. 2) Że i poskończoném sprawdzeniu okazują się z różnych zdarzeń opuszczone dusze. 3) Że niektóre Rządy Gubernialne, ukończywszy sprawdzenie rewizyi, zwlekają ukończenie działań w tey rzeczy i nie dostawują do Izb Skarbowych należytych wiadomości, o liczbie odkrytych opuszczonych dusz, dla należytego zapisania ich do popisu, przez co Ministeryum Skarbu cierpi zwłokę w czasie sprawdzenia rocznych wiadomości Izb Skarbowych, o liczbie ludzi stanu podatkowego. 4) Że Zwierzchności Gubernialne nie rzadko odkrywają przez samych opuszczonych przybyłych z ucieczki; właściciele zaś i wsie, do których oni należą, uniewinniają się krótkością czasu po przybyciu tych zbiegow z ucieczki, dla podania ich do należytego zapisania do popis. Po rozpatrzeniu wszystkich tych okoliczności, P. Minister Skarbu podaje środki następujące: 1) Dla Guberniy, gdzie zalecone przez Ukaz 1822 roku kwietnia 18 dnia sprawdzenie rewizyi, do skutku nie zostało doprowadzone, do ukończenia go naznaczyć jeszcze sześcio-miesięczny od nastania Ukazu termin, zalecając Zwierzchnościom Gubernialnym i Izbom Skarbowym ściśle zachowanie wszystkich prawideł, ustanowionych na ten przedmiot pomienionym Ukazem. 2) Jeśli po upłynieniu tego terminu, w którey bądź Guberniii sprawdzenie to nie będzie doprowadzone do należytego ukończenia, tedy całą za to odpowiedzialność włożyć bezpośrednio na Cywilnych Gubernatorów, a o nieczynności ich doprowadzić w tymże czasie do N a y w y ż s z e y wiadomości. 3) Za dusze opuszczone, które będą odkryte po ukończeniu sprawdzenia przez wyznaczonych do tego urzędnikow, tych ostatnich poddać odpowiedzialności prawney. 4) Postanowić za prawidło, ażeby wiadomości względem odkrytych dusz, wczasie sprawdzenia opuszczonych, kommunikowane były Izbom Skarbowym nie poźniey, jak we dwa miesiące po jego ukończeniu, poddając w przeciwnym razie winnych za niedbalstwo wtém, prawney odpowiedzialności, po zniesieniu się wprzódy Ministeryum Skarbu z Ministeryum spraw wewnętrznych; dla czego każda Zwierzchność Gubernialna i Izba Sbarbowa, pierwsza o odsyłaniu tych wiadomości, a ostatnia o rzeczywistém ich otrzymaniu, donosić ma, wtymże czasie do Ministeryum Skarbu. Nakoniec 5) Dla podania dusz opuszczonych, które powróciły z ucieczki, dać obywatelom cztery tygodnie czasu po ich powrócie, nieprzyymując już potém żadnych dalszych wymówek. Rządzący Senat po rozpatrzeniu tego przedstawienia, uznawszy podane przez Ministra Skarbu środki, do rychłego ukończenia sprawdzenia rewizyi, za gruntowne, pożyteczne i koniecznie potrzebne, dnia 27 marca 1824 roku postanowił doprowadzić one do skutku, zostawiwszy, stosownie do opinii tegoż Ministra Skarbu, obywatelom, dla podania o duszach opuszczonych, które powróciły z ucieczki, cztéro-niedzielny termin od ich przybycia, a potém, nieprzyymując już żadnych dalszych wymówek, jeśli te będą odkrytę, a przez obywateli do popisu nie podane, uzyskiwać za nie ustanowioną za dusze opuszczone 500 rubli penę. Lecz ponieważ sam przez siebie Rządzacy Senat doprowadzić tego do skutku nie może, przeto poruczyć P. Ministrowi sprawiedliwości rzecz tę wnieść do Komitetu PP. Ministrów i wyjednać przez niego, dla doprowadzenia do skutku, N a y w y ż s z e zezwolenie; dla czego i przesłana została dnia 26 czerwca 1824 roku do Departamentu Ministeryum sprawiedliwości kopia postanowienia, R o z k a z a l i: ponieważ dla doprowadzenia do skutku postanowienia Rządzącego Senatu, w dniu 27 marca 1824 roku nastałego, nastąpiło na postanowienie Komitetu PP. Ministrów w d. 25 przeszłego października N a y w y ż s z e zezwolenie; przeto o powinnem onego wypełnieniu, tych Guberniy, w których zalecone przez Ukaz 18 kwietnia 1822 roku sprawdzenie rewizyi, do skutku nie zostało doprowadzone, do Wojennych i Cywilnych Gubernatorów, do wszystkich Rządów Gubernialnych i Izb Skarbowych posłać Ukazy, i również przez Ukazy uwiadomić i dalszych Zwierzchników Gubernialnych, Zarządzającego Ministeryum spraw wewnętrznych i Ministra Skarbu; do Nayświętszego zaś Rządzącego Synodu i do wszystkich Departamentow Rządzącego Senatu przesłać uwiadomienia. Grudnia 31 dnia 1824 roku. (*Z 1go Departamentu.*)

Wilno dnia 2 marca v. s. 1825 roku

1. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na usatysfakcyonowanie wierzycieli Jaśnie Wielmożnego Kazimierza Wołłowicza b. Podkomorzego Słonimskiego dekretem remissyynym Sądu Głównego 2go Departamentu Gubernii Grodzieńskiey w dniu 15 8brą 1824 r. ferowanym, przeznaczony, spełniając przepisy tymże dekretem objęte, czynność swoją w dniu 7 januaryi 1825 roku in fundo dóbr Porzecze zwanych w Powiecie Słonimskim sytuowanych rozpoczął; wypuszczenie dwóch folwarków to jest: Kijowa i Maryanpola w jednoroczną arendowną dzierżawę od dnia 11 aprylą 1825 r. zadeterminował; komportacyą papierow fundusze i długi JW. Kazimierza Wołłowicza wyświecających na im i kredytorach jego stawających i niestawających pod winami sprzeciwieństwa na dzień 8 aprylą 1825 r. do Kancelaryi Ziemskiey Ptu Słonimsk. z sześcio-tygodniową persystencyą przeznaczył; Akta inkwizycyi i werefikacyi z possesyonalnemi kredytorami uznawszy, dla zaczęcia onych w dniu 1 junii 1825 r. i odbycia koleynego w każdym folwarku dwóch Urzędników z koła swojego wydelegował, oraz dalsze pierwszemu zebraniu się odpowiednie decyzye postanowiwszy, na powtórne przybycie dla ukończenia całkowitego konkursowego dzieła dzień 30 julii 1825 roku zakreślił; w jakowym terminie żeby wszyscy kredytorowie JW. Kazimierza Wołłowicza, tudzież z jakiegokolwiek względu do funduszów jego pretensorowie, i interessowane osoby w dobrach Porzeczu przed Sądem ninieyszym stawali, i należności swoje udowodniali pod utratą na zawsze tychże należnościów i pretensyów, czyli pod amissyą dekretem remissyynym Sądu Głównego zastrzeżoną; jak równie, aby życzący sobie zadzierżawić pomienione wyżey dwa folwarki, celem uczynienia o to umowy, dnia 11 aprylą 1825 roku w Kancelaryi Ziemskiey Powiatu Słonimskiego, przed delegowanym dla odbycia aktu zadzierżawienia Urzędnikiem Michałem Korczycem Sędzią Ziemskim Ptu Wołkowyskiego i Exdywizorem stawili się; przez te trzykrotne ogłoszenie wzywa i powołuje. Działo się w Porzeczu dnia 20 miesiąca stycznia 1825 roku. Prezydujący Exdywizor Romuald Dankiewicz. Xawery Zmijowski Exdywizor. Michał Korczyc Exdywizor. Regent Wincenty Janowski.

1. Roku 1825 miesiąca februaryi 16 dnia, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w majętności Miedziuszanach w skutek dekretu remissyynego Sądu Ziemskiego Zawileyskiego w roku 1824 miesiąca julii 15 dnia zapadłego, z odroczenia w dniu 15 februaryi 1825 roku zebrany; ponieważ z powodu niegotowości stron pretensyynych i podaney przez debitora prośby czynność swoją do dnia 10 marca 1825 roku odroczył: przeto ażeby w tym terminie tak pretensorowie do funduszu zeszłego Kanonika Kiełłpszy i do WW. Łazowskich dopominki swoje ścielący, oraz zawiniający do massy konkursowey, naostatek sami debitorowie WW. Łazowscy w majątku Miedziuszanach jawili się, tak o tém jako też, że już dzieło ostatecznie rozbierane będzie, trzykrotnie przez awizacyą Gazety Kuryera Litewskiego strony interessowane zawiadamia. Antoni Kozieł Sędzia Ziemski Ptu Zawil. Exdywizor Prezydujący. Józef Mikosza Sędzia Ziem. Ptu Zawil. Exdywizor. Antoni Swiętorzecki Prezes Grodu Zawiley. Exdywizor.

1. Sąd Ziemski Ptu Rosieńskiego zawiadamia wierzycieli i pretensorow, mieć mogących stosunki do dóbr Ławeyszek w pcie Ros. położonych, wprzódy W. Stankiewicza Chor. a dopiéro JP. Wincentego Babiańskiego, dziedzicznych; że wyrokiem swoim dnia 20 miesiąca stycznia 1825 postanowionym, w sprawie exdywizorskiey powtórny termin do oczywistego rozbioru dzieła konkursowego dzień 10 marca tegoż roku 1825 zapowiedział, i że od tego terminu w rychłym czasie do namowy przystąpi, więc gdyby któren z wierzycieli W. Stanisława Stankiewicza Chor.. lub pomienionego Babiańskiego, pretensyą swoję do rekognicyi niepodał, że prawney amissyi ulegnie, przez ninieyszą trzykrotną awizacyą ogłasza. Datt 1825 februar. 23 d. Konstanty Lutkiewicz Sędzia Ziem. Ptu Ross. Wincenty Ostrowski Sędzia Ziemski Ptu Rosień. Wincenty Kiewnarski Pisarz Ziem. Ptu Rosień.
Regent Ziem. Ros. Teofil Dowiat.

1. W dniach od 1 do 10go następującego aprylą miesiąca teraź. roku, oddany ma być w Telszewskiey szlacheckiey Opiece z Publiczney aukcyi w arendę majątek Winteliszki z folwarkiem Nagurki szlachcica Nagurskiego Prezydenta w Telszewskim pcie Gubernii Wileńskiey sytuowany, zawierający dusz mężkich podług rewizyi 97, i krescencyyne wysiewy, aby więc życzący wziąć w arendę na pewny przeciąg lat, jawili się w Telszewskiey Szlacheckiey Opiece na oznaczone termina z dostatecznemi prawnemi ewikcyami; taż Opieka ninieyszym objawia. Datt w Telszach 1825 roku februaryi 18 dnia. Prezydent Ziem. Tel. Jan Jankowski. Sekretarz Jacewicz.

Przedaż towarow.

2. Tamożnia Wileńska ogłasza, że w niey dnia 5 następującego miesiąca marca przedawać się będą następujące skonfiskowane towary: płótna holenderskiego 57 arsz., płótna szwabskiego $18\frac{1}{4}$ arsz., płótna farbowanego $27\frac{1}{2}$ arsz., płótna białego $16\frac{1}{2}$ arsz., muslinu nabijanego w kwiaty $22\frac{1}{2}$ arsz., perkalu nabijanego w kwiaty 154 arsz. 15 wiersz., kreponu bawełnicznego różnokolorowego 27 arsz., materyi bawełniczney 2 arsz. 14 wiersz., chustek bawełnicznych nabijanych 22 sztuki, szlafmic bawełnicznych białych 23 sztuki, demikatonu czarnego $2\frac{3}{4}$ arsz. 3 wiersz., nankinu różnokolorowego 65 arsz. 14 wiersz., płócienka kratkowanego 28 arsz., petyfieniu białego 9 arsz., kalenkoru bawełnicznego 28 arsz. 11 wiersz., sukna różnokolorowego 130 arsz. 3 wiersz., czerkasu $36\frac{1}{2}$ arsz., barakanu $26\frac{3}{4}$ arsz., kam-

lotu różnokolorowego 72 arsz. 3 wiersz., materyi wełnianey $12\frac{1}{2}$ arsz., bachramy wełnianey 1 arsz. 2 wiersz., flanelli białey angielskiey $37\frac{1}{2}$ arsz., merynosu 2 arsz 2 wiersz., stamedu $1\frac{1}{2}$ arsz, aksamitu czarnego 3 wiersz.; racymoru $7\frac{1}{2}$ arsz., półjedwabney materyi $8\frac{1}{2}$ arsz., grodytury $6\frac{1}{2}$ arsz., gradynapolu 10 arsz., chustka łyczakowa 1. Dnia 26 februaryi 1825 r.

Zarządzający Jan Paulson.
Sekretarz Kierbedź.

---

2. Oswiadczenie Imieniem Sukcessorow zeszł. s. p. Stanisława Antonina Umińskiego Szambelana b Dworu Polskiego, i Józefa Antoniego Ostrowskiego Pułkownika b Woysk Polskich, przeciwko JW. Piotrowi Bogurskiemu b Asses. 2go Depart. S. Głłgo Grodz. dla opublikowania przez Gazetę Kuryera Littgo czyni się z następnych powodow. JW. Bogurski w r. 1822 8bra 13 przed Aktami Ziemsk. Pttu Nowogrodz. zapisanym i w tymże roku przez Gazetę Kuryera Litew. opublikowanym oświadczeniem swoim, ogłaszając się bydź pretensorem do dóbr Lachowicz i Nikonówki w Guber. Wołyńskiey w pcie Zytomirskim położenie mających, na zł. 1,290,354 i odwołując się do procederu o takową summę wiedzionego a w drodze onego do pouzyskiwanych konwikcyow skończył na tym, że gdy żałący się od przystąpienia do oczywistey w Sądzie Ziem. Nowogródzkim rozprawy usuwają się, a dobra rzeczone w inne ręce postąpić mają zamiar, więc JW. Bogurski jako tak ważny pretensor przeciwko wszełkim czynnościom manifestuje się, czyli co jedno znaczy, wolności rządzenia się sukcessorom zeszł. Szambellana b: D. P. swoją własnością, zaprzecza. Opuszczony i zamilczany przez JW. Bogurskiego dekret Sądu Głów. 2go Depar. Guber. Grodzień., przez który pouzyskiwane przez JW. Bogurskiego wrzeczy takowych pretensyow konwikcye zostały pokassowane, ponieważ był zdolny zabezpieczać spokoyność żałących się i ponieważ w ich układach o dobra Lachowce i Nikonówke uchylał na stronę nierzetelne oświadczenie JW. Bogurskiego, dla tego nie widzieli konieczney potrzeby śpieszać się z odpowiedzią na one; lecz żeby przekonać JW. Bogurskiego, kto, komu, wiele i za co jest winnym, kontynuowali w Ziem. Nowogródz. proceder. Dekret oczewisty pomienionego Sądu Ziem. Nowogródz. pod datą 7 apr. 1823 zaferowany, acz dosyć dla JW. Bogurskiego przychylny, unikczemnił do ostatku jego do dóbr Lachowiec i Nikonówki pretensyą, bo nie tylko z dowodów, ale nawet z własnego zgodzenia się JW. Bogurskiego na rescissyą tego prawa, jakie potrafił JW. Bogurski uzyskać od zeszłego Szam. Umińskiego, okazało się: iż nie żałący się ale obżałowany, oprócz należnego powrótu dobr Dorohiczyńskich w Gubernii Grodzień. Pcie Kobryń. sytuowanych, znaczne i więcey miliona zł. summy wynoszące jest winnym, niżeli więc ta sprawa w Sądzie Głów. Grodzień., dokąd drogą appellacyi została przeniesiona, doczeka się swojego przeznaczenia, żeby tymczasem JW. Bogurski w żadne z nikim o dobra Dorohiczyn i dalsze fundusze, jedne do powrótu, a drugie do odpowiedzi żałącym się należne, nie mógł wchodzić opisy, lub jakiekolwiek układy, w tym celu, w referencyi do zaniesionego już w Sądzie Głównym Grodzień. pod datą 1 xbra 1824 roku oświadczenia, ninieysze w skróconych i więcey w sobie tollerencyi mających wyrazach, oddaje się do zapisania w Akta Ziem. Ptu Grodzień. Datt r. 1825 febr. 9 dnia. Z polecenia WW. Umińskich takowe oświadczenie podpisuję. Alexander Maciejewski.

Roku 1825 miesiąca februaryi 13 dnia, przed Sądem Ziemskim Ptu Grodzieńskiego stawając obecnie W. Alexander Maciejewski, powyższe oswiadczenie dla zapisania do protokułu potocznego tego Sądu podał, i na to się własnoręcznie w tymże protokule podpisał, poświadczamy. Jan Sokołowski Prez. Ziem. Ptu Grodzień. Antoni Borzęcki Sędzia. Jan Baranowski Sędzia Ziemski Ptu Grodzień. Mateusz Brzozowski Sędzia Ziem. Waleryan Kudorowski Pisarz Ziemski Ptu Grodzień.

Ze powyższe oświadczenie co do słowa w Akta wpisane świadczę. Józef Nadolski Regent Ziemski Ptu Grodzień.

Takowe oświadczenie wolno drukować w Gazecie Kuryera Litewskiego. Jan Sokołowski Prezydent Ziem. Ptu Grodzień.

---

2. Sąd Konsystorza Rzymsko Katolickiego Mińskiego, skutkiem swey rezolucyi, na podaną prośbę o rozwód od Urney Brygidy z Walickich Giedroyciowey w dniu 22 januar. teraźn. 1825 roku zapadły, stosownie do Ukazow 1764 maja 20 Imiennego i 1814 xbra 16 Rządzącego Senatu, powołuje Urodzgo Jana Giedroycia męża żałtcey, na termin prawny półroczny, od daty pierwszey tey Awizacyi liczyć się powinny, dla assystencyi processowi rozwodowemu z instancyi jego żony w tym Konsystorzu napoczętemu. z tém ostrzeżeniem: że jeżeli w terminie prawnym, sam osobiście lub przez prawnie umocowanego, w tym Sądzie niepojawi się, tedy sprawa rozwodowa, po uprzątnieniu prawnych akcessoryów, tylko przy assystencyi przysięgłego Defensora, ultimarnie rozsądzoną zostanie. R. 1825 febr. 21 d. Mińsk.

Assesor Kanonik X. Ignacy Męcinski.
Sekretarz Kazimierz Ordyniec.

Wyjeżdżają za granicę.

2. Wyjeżdżają za granicę na powrót do miasta Memla: Anteprener niemieckiego Teatru Johan Heckert z familią swoją i służącemi, oraz Sufler Frydrych Gitner, Garderobmeyster Franc Henrych, i Maszynista Jakób Krystyan Grynihk. Zatém jeżeliby kto miał do nich iaką pretensyą, ma się niezwłocznie zgłosić do Policyi. Wileński Policmeyster Radzca Stanu Szłykoff.

Nowe Dzieła.

Zabawki Wierszem Ignacego Kułakowskiego. W Wilnie w drukarni A. Marcinowskiego 1824.

Dostać można w Redakcyi Kuryera Litewskiego. Cena Exemplarza:

na papierze białym kop.	60
— — — moskiewskim	45
— — — ordynaryynym	30